

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ἡ χαρά.

—Ἡ χαρὰ εἶναι ἐν τῇ ζωῇ ὅτι τὸ ἔλαιον ἐν τῇ λύγῳ ὕταν ὀλιγοστεύσῃ τὸ ἔλαιον ἢ θρυαλλίς καίεται, ἐκπέμπουσα μέλανα καπνὸν καὶ σκοτεινὴν τινα φλόγα, ἥτις δὲν δίδει φῶς. Ὅστω καὶ ἡ ζωὴ ἥτις παρέχεται ἄνευ χαρᾶς εἶναι ἀνωφελὴς καὶ γόνει μελαγχολίαν ἐπὶ τῶν πέριξ.

Πῶς ὁμοῦς νὰ ἀποκτήσῃ τις χαρὰν — καὶ δὲν ἐννοοῦμεν μὲ τούτο θορυβώδη εὐθυμίαν, οὔτε ζωηρότητα καὶ εὐτραπέλιαν, ἀλλὰ τὴν συνεχῆ γαλήνην καὶ ἀταραξίαν. Ἐκαστος δύναται νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὴν διὰ τοῦ ἐξῆς ἀπλουστάτου μέσου.

Ἐκάστην πρωΐαν, ὅταν ἀναπέμψῃ εἰς τὸν Θεὸν τὴν πρωϊνὴν του δέησιν, ἃς ἀφιερῶν ἔν τετάρτον τῆς ὥρας εἰς σκέψιν, ὑψώνων τὸν νοῦν καὶ ἀνοίγων τὴν καρδίαν πρὸς τὸν Θεόν, ὅπως ἀνοίγομεν τὰ παραθυροφύλλα πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὸν καθαρὸν ἀέρα, ἃς ἦναι δὲ βέβαιος ὅτι θὰ εὕρῃ τὴν χαρὰν ἐκείνην ἥτις θὰ ὑψώσῃ τὴν ψυχὴν του καὶ θὰ τὴν γεμίσῃ μὲ εἰρήνην καὶ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας.

Ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶναι καθαρὸς καὶ ἂν τυχόν περάσῃ ἐπ' αὐτοῦ ὀλίγα νέφη, δὲν τον ἐπισκοποῦσιν οὔτε τὸν κηλιδώνουν. Ὅστω καὶ ἡ καρδία, ἥτις ἀνοίγει ἐκάστην πρωΐαν ὅπως δεχθῆ τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ, δύνανται μὲν νὰ δοκιμάσῃ λύπας, ἀλλὰ μένει πάντοτε ἀτάραχος καὶ γαληνιαία

—Ποιητὴς τις ἄγγλος ἔλαβέ ποτε ἐκ Σμύρνης καλάθιον σύκων. Τὸ καλάθιον τοῦτο ἦτο πεπλεγμένον ἐκ λύγων ἰτέας, ἦτο δὲ τόνον κομφὸν τὸ σχῆμα, ὥστε ὁ ποιητὴς ἀφοῦ τὸ ἐκένωσεν τὸ ἐκρέμασεν ἔξω εἰς τὸν κηπὸν του ἐπὶ ἐνὸς κλάδου. Ἡμέραν τινὰ παρατηρεῖ ὅτι μία ἐκ τῶν λύγων εἶχε προβάλει φύλλα τὴν ἐχώρισεν ἀπὸ τῆς συντροφίας της καὶ τὴν ἔχωσεν εἰς τὴν γῆν, ὅπου ἐφότρωσε καὶ ἔγεινε δένδρον. Ἐκ τῆς λύγου δὲ ταύτης λέγεται ὅτι ἐφότρωσαν ὄλαι αἱ πολυπληθεῖς ἰτέαι, αἵτινες σήμερον κοσμοῦσι τὴν Ἀγγλίαν.

—Ὁ γηραιότατος κάτοικος τοῦ ἐν Λονδίῳ Ζωολογικοῦ Κήπου ἦτον ὁ πρό τινων ἑβδομάδων τελευτήσας μέλας φιττακός, ἐκ Μαδαγασκάρ. Ὁ φιττακός οὗτος ἦτον ὑπὲρ τὰ 54 ἔτη τὴν ἡλικίαν, δωρηθεὶς εἰς τὸ Μουσεῖον τὸν Ἰούλιον 1839, ἦτο δὲ τότε ἐντελῶς ἀνεπτυγμένος, ὥστε πιθανὸν νὰ μὴ εἶχεν ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν ἡλικίαν Ἀπέθανεν αἰφνιδίως, ἄνευ προηγουμένης ἀσθενείας.

—100,000 τῶν κατοίκων τῆς Καντωνῆς ζῶσιν ὄχι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἀλλ' ἐντὸς λέμβων. Ὁ πλησιάζων τὴν πόλιν ταύτην τῆς Κίνας ἐκ τῆς θαλάσσης νομίζει ὅτι εἰσέρχεται εἰς πόλιν πλέουσαν, ὀλόκληρα τετραγωνικὰ μίλια δύναται τις νὰ προχωρήσῃ χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ ἄλλο τι ἢ λέμβους πυκνῶς ἀραγμένους κατὰ σειρὰς καὶ φάλαγγας, χωρισμένους διὰ στενῶν διόδων ἢ διωρύχων. Αἱ πλέουσαι αὗται κατοικαὶ χωροῦσι χιλιάδας οἰκογενειῶν ἐπ' αὐτῶν γεννῶνται χιλιάδες νηπίων, ἐπ' αὐτῶν ἀποθνήσκουσι χιλιάδες παίδων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἐκάστη λέμβος διαίρεται εἰς θάλαμον ἢ θαλάμους, (ἀναλόγως πρὸς τὸ μέγεθος αὐτῆς) μαγειρεῖον, αἴθουσαν καὶ ἐκκλησιδίον, ἢ θαλαμίσκον, ὅπου ἵσταται τὸ εἰδωλον τῆς οἰκογενείας. Ὅχι μόνον δὲ ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ κτῆνη καὶ ὄρνιθες κατοικοῦσιν ἐν τῇ αὐτῇ λέμβῳ, — ἥτις ὑπενθυμίζει ὅστω τὴν κιβωτὸν τοῦ Νῶε. Δὲν εἶναι δυσάρεστος ὁ τρόπος οὗτος τῆς ζωῆς. Ἀντὶ παραδείγματος χάριν, νὰ μετακομίζωνται ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν οἱ ἄνθρωποι, ὅπως τὸ πράττομεν ἡμεῖς εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλάζουσι συνοικίαν, μεταβαίνοντες ἐπὶ τῆς λέμ-

βου εἰς ἄλλο μέρος τοῦ λιμένος· συνοικιοῦνται δὲ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εἰς τὸν βίον τοῦτον καὶ δὲν φαίνεται εἰς αὐτοὺς δυσκολώτερον νὰ ριφθῶσιν εἰς τὰ ὕδατα καὶ νὰ ὑπάγωσι κολυμβῶντες ὅπου θέλουσιν, ἢ ὅτι φαίνεται εἰς ἡμᾶς νὰ μεταβῶμεν περὶ ἀπὸ μίαν ὁδὸν εἰς ἄλλην. Ἐν ἐκ τῶν περιεργωτάτων θεαμάτων εἶναι νὰ βλέπῃ τις τὰ νήπια καὶ τὰ μικρὰ παιδιά παίζοντα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος μὲ σωσιβίους κολοκύνθας δεμένους περὶ τὴν ὄσφυν, ὥστε καὶ ἂν ἐτύγγανε νὰ πέσωσιν εἰς τὴν θάλασσαν νὰ μὴ πνιγῶσιν.

—Οἱ Κινεζοὶ λατρεύουσι πλεῖστα εἰδωλα. Μεταξὺ τούτων εἶναι τὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μαγειρείου, ὅστις προστατεύει τὴν μαγειρικὴν, καὶ θεωρεῖται τρόπον τινὰ ὑπεύθυνος εἰς ὅλα τὰ ἀτυχήματα, τὰ ὁποῖα συμβαίνουν εἴτε ἐκ τῆς ἀπροσεξίας εἴτε ἐκ τῆς ἀνεπιτηδεϊότητος τοῦ μαγειροῦ. Ὅταν λ. χ. τὸ πῦρ σβῆσῃ, ἢ καίηται τὸ φαγητὸν, ἢ εὐνίξῃ τὸ γάλα, ὁ μάγειρος ἢ ἡ μαγειρίσσα μαλῶνει τὸ εἰδωλον (τὸ ὁποῖον ἵσταται εἰς μίαν γωνίαν τοῦ μαγειρείου,) ἢ τὸ καίει. Τὸ εἰδωλὸν τοῦτο ἀνανεώνεται τὴν πρώτην ἐκάστην ἔτους, ἐπειδὴ δὲ πιστεύουν ὅτι ἅμα καὶ μεταβαίνει εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ διηγεῖται εἰς τοὺς ἄλλους θεοὺς πᾶν ὅτι συνέβη εἰς τὸ μαγειρεῖον καθ' ὅλον τὸ ἔτος, φροντίζουσι νὰ ἀλείψουσι τὸ στόμα του μὲ πετμέζι, πρὶν τὸ καύσουσι, ὥστε νὰ κολλήσουσι τὰ χεῖλη του μαζί καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ ὁμιλήσῃ.

—Ἐπελογισθῆ ὅτι κατὰ τὸ 1883 ὁ ἥλιος ἐφάνη ἐν Λονδίῳ 974 μόνον ὥρας καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἦτοι κατὰ μέσον ὄρον 2 ὥρας καὶ 40 λεπτὰ ἐκάστην ἡμέραν!

—Υπολογίζεται ὅτι ἡ ἔννοκηφισ τῆς χολερας ἐν τῇ μεσημβρινῇ Εὐρώπῃ ἐπροξένησε ζημίαν τοῦλαχιστον 100,000, 000 φράγκων, ἅτινα θὰ ἐδαπανῶντο ὑπὸ περιηγητῶν.

—Ἐκεῖνος, ὅστις περιμένει νὰ πράξῃ μέγο τι ἀγαθὸν διὰ μῆς καὶ ἀμελεῖ τὰς μικρὰς εὐκαιρίας πρὸς ἀγαθοεργίαν, δὲν θὰ πράξῃ τίποτε.»

—Ἐὰ σπουδαία ἔργα κατορθοῦνται ὄχι διὰ τῆς δυνάμεως, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐγκαρτερήσεως καὶ ἐπιμελείας.»

—Ἐάν καθήκον, τὸ ὁποῖον ἀναβάλλεται, ἐπιστρέφει συνοδευόμενον ὑπὸ ἑπτὰ νέων καθηκόντων.»

Ὅλιγα τινὰ ἀξιοπεριεργα.

—Σιδηροδρομικὴ ἀμαξοστοιχία κινουμένη 40 μίλια τὴν ὥραν θὰ ἐφθάνει εἰς τὸν ἥλιον μετὰ 2,246 ἔτη.

—Ἡ σφαῖρα κανονίου 80 λιτρῶν θὰ ἐφθάνει εἰς τὸν ἥλιον ἐντὸς 9 ἐτῶν.

—Διὰ τοῦ τηλεφώνου θὰ ἡδύνατό τις νὰ στελεθῇ λόγος καὶ νὰ λάβῃ ἀπάντησιν ἐκ τοῦ ἡλίου ἐντὸς ἡμισείας ὥρας.

Ἐκ τούτων βέλομεν πόσον ταχέως κινεῖται ὁ ἤλεκτρι-σμός, παραβαλλόμενος πρὸς τὸν ἀτμὸν καὶ τὴν μηχανικὴν κίνησιν.

—Ὁ Λά Ἰωσφοῦκὸς εἶπε, καὶ ὀρθῶς, ὅτι ἀγαπῶμεν πάντοτε ἐκείνους, ὅστινες μᾶς θαυμάζουν, δὲν ἀγαπῶμεν ὁμοῦς πάντοτε ἐκείνους, τοὺς ὁποῖους θαυμάζομεν.

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τίς ἔκτισε τὴν Σαμάρειαν;
2. Ποῖα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν τῆς Ἀσίας, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ Ἀποκαλύψει;
3. Ποῖα ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν τούτων δὲν ἐπιπλήττεται δι' ἀμαρτήματα;